

18 februarie 2011

Marte, ultima frontieră... sexuală

Autor: ANCA ALDEA

Ambițioasele planuri ale Agenției Spațiale Americane de a trimite un echipaj pentru colonizarea Planetei Roșii, fără ca acesta să mai revină vreodată pe Pământ, ar putea fi încurcate de observațiile unor cercetători, potrivit cărora sexul în spațiu va fi posibil doar cu ajutorul supertehnologiilor încă neinventate...

Cu blindaj, fără blindaj

Cuplurile de îndrăgostiți care vor zbura timp de nouă luni spre Planeta Roșie vor întâmpina o serie de greutăți. Dacă oamenii de știință vor inventa blindaje superrezistente, între multe altele, la temperaturi de sub zero grade și radiație cosmică uriașă, vor trebui să găsească și o formulă pentru a le facilita cuplurilor de îndrăgostiți partide de amor la bordul navetelor spațiale.

Chestiunea legată de poziții sexuale va fi ușor rezolvată – nu se îndoiește nimeni că, dată fiind inventivitatea de care dau dovadă, oamenii vor găsi o soluție să sfideze destinul și "să facă schimb de fluide" în orice condiții de mediu. Însă despre procreere nici nu se va discuta.

Tehnologia actuală pentru protecția împotriva radiațiilor, cel mai probabil, nu va permite femeilor însărcinate să se deplaseze pe Marte. Iar dacă nu se va inventa un înveliș exterior care să asigure o mai bună și sigură protecție a navelor spațiale, embrionul uman va pieri din cauza radiațiilor cosmice de 500 de ori mai puternice decât pe Terra, spun cercetătorii.

Protonii încărcăți cu energie aflați în spațiu vor afecta negativ calitatea spermei și, în egală măsură, vor steriliza feteșii umani concepuți în spațiu. Embrionul va muri în cele din urmă în timpul celei de-a doua jumătăți a sarcinii din cauza razelor cosmice", scrie publicația online dailytech.com, citând din observațiile a trei oameni de știință americani – Tore Straume de la Centrul de cercetare Ames (afiliat NASA), Steve Blattign de la Centrul de cercetare Langley (afiliat NASA) și Cary Zeitlin de la Laboratorul Național Lawrence Berkeley (care aparține Departamentului american pentru Energie).

Cei trei au publicat un studiu despre sexul în spațiu în revista de specialitate *The Journal of Cosmology*. Ei spun că și erupțiile solare le vor da de cap înamoraților, de vreme ce exploziile uriașe de materie și energie produse în timpul activității solare intense vor arunca radiații extrem de puternice asupra călătorilor "stelari", crescând astfel riscul avortului și al infertilității.

Pe de altă parte, razele cosmice care emit energie foarte mare și care pot călători milioane de ani-lumină vor afecta gonadele astronauților (glandele sexuale). Date fiind aceste considerente, plus că distanța de la Terra la Marte va fi parcursă în aproximativ 250 de zile, cei trei cercetători sunt de părere că iubăreții ar trebui să aștepte până vor ajunge la destinația finală și abia acolo, închiși în capsule, module sau orice compartiment supertehnologizat (neinventat încă), să-și exercite afinitățile sexuale, feriți de toți factorii externi dăunători.

Procreerea orbitală, o chestiune cu dus... și-ntors

Straume, Zeitlin și Langley susțin că, până acum, este neclar dacă savanții au realizat vreodată experimente legate de împerecherea în spațiu. NASA și agenția spațială sovietică nu au dezvăluit niciodată că ar fi făcut astfel de teste de procreere "orbitală" și întotdeauna au ales să folosească sintagma "relație bazată pe încredere" făcând referire la legăturile dintre astronauți". NASA a trimis, la un moment dat, în spațiu un cuplu căsătorit Jan Davis și Mark Lee însă nu a făcut niciodată publice detalii picante din zilele și nopțile petrecute de cei doi la sute de kilometri deasupra Terrei. Varianta oficială a agenției a fost că, la începutul pregătirii pentru misiune, Jan și Mark erau simpli prieteni. S-au îndrăgostit în sala de curs și laboratorul de teste și s-au căsătorit în mare secret, vorbind despre cununia lor cu puțin timp înainte de lansare când era prea târziu pentru NASA să mai găsească unul sau doi înlocuitori și să-i pregătească pentru acea misiune".

Un lucru este clar omenirea visează la colonizarea altor spații. De fapt, într-un milion de ani, oamenii au cucerit aproape întreaga suprafață a Pământului, într-o sută de ani au inventat tehnologii care i-au ajutat să micșoreze timpul de călătorie între continente de la câteva luni la câteva ore. Schema poate fi reluată și aplicată și în cazul cuceririi spațiului, mai ales că, din tot mai multe părți, oamenii de știință avertizează că în curând vom avea nevoie de încă un Pământ pentru a adăposti miliardele de suflete amenințate acum de încălzirea globală și suprapopularea Planetei Albastre.

Este, până la urmă, doar o chestiune de timp și numeroși cercetători consideră că Marte va fi prima planetă din sistemul nostru solar pe care o vom coloniza pentru a ne conserva specia. Nu degeaba NASA a anunțat că va trimite pe Planeta Roșie sau pe lunile sale o misiune cu echipaj uman până în anul 2030 – între timp, agenția are de rezolvat o sumedenie de necunoscute, între care tehnologia necesară unei astfel de misiuni, precum și problema banilor pentru o asemenea aventură, și este vorba de o sumă... cu cel puțin nouă zerouri.

Astronauții, adunați pe bază de voluntariat, ar urma să părăsească Terra definitiv și să se angajeze la un zbor de circa nouă luni până la amartizare. Deoarece un drum spre Planeta Roșie îi va costa pe organizatori peste șapte miliarde de dolari, NASA a anunțat că nu va avea cum să strângă bani și pentru întoarcerea acasă a

echipajului, așa că el va fi nevoit să-și petreacă restul zilelor pe o planetă pe care nu va fi pășit niciodată până atunci picior omenesc. Agenția va avea însă grijă ca oamenii să primească toate cele necesare unui trai decent echipamente, tehnologii, alimente etc. pentru tot restul vieții.

Primele ieșiri pe Planeta Roșie

Un demers serios este făcut în prezent și la Moscova, unde se simulează, din vara anului trecut, o misiune pe Marte. Trei ingineri, doi medici și un fizician, toți având și pregătire de astronauti, s-au înscris într-un proiect științific în care se încearcă simularea unui zbor către Marte și retur.

Aflată la jumătatea drumului, misiunea spațială Mars500 menită să testeze, între altele, capacitatea psihică a astronautilor pentru o călătorie pe Planeta Roșie a simulat amartizarea, după 256 de zile de fioaj cosmic. Centrul de comandă de la sol a anunțat luni, 14 februarie, că echipajul format din șase astronauti cu vârste cuprinse între 26 și 38 de ani a amartizat în condiții optime. Cu două săptămâni înainte, vestea că grupul a fost împărțit în două și urcat la bordul a două module diferite avea să facă înconjurul lumii trei astronauti s-au instalat în modulul principal, care urma "să atingă" solul lui Marte, și ceilalți trei au rămas în modulul principal, pentru a observa de la distanță operațiunea de coborâre. Un public numeros a postat pe site-ul experimentului o serie de mesaje încurajatoare. "Sosirea" pe Marte s-a produs la data prestabilită, în prima parte a zilei, chiar de Sfântul Valentin.

Jennifer Ngo-Ahn, coordonatoarea proiectului, a declarat, la începutul acestei săptămâni, că, până în prezent, nu a fost întâmpinată nici o problemă, dar pe parcursul unui zbor adevărat către Marte vor exista multe alte provocări cărora trebuie să le facem față, cum sunt gravitația și radiația".

Amartizarea Sfântului Valentin

Experimentul Mars500 se desfășoară la periferia Moscovei, într-un spațiu amenajat pe o suprafață relativ mică. Aici, la Institutul de Cercetări Medicale și Biologice (IBPM) din Capitala Federației Ruse, șase astronauti amatori au urcat la bordul unei replici de navetă spațială la 3 iunie 2010. Misiunea lor este prevăzută să dureze 520 de zile și deja a trecut de jumătate.

Expertii IBPM și ai Agenției Spațiale Europene (ESA) studiază efectele izolării complete a echipajului, ale absenței luminii naturale și a aerului proaspăt asupra organismului uman, precum și restricțiile privind contactelor umane la care sunt supuși astronautii care vor zbura într-o bună zi spre Planeta Roșie. Toate detaliile legate de acest proiect, inclusiv mesajele primite de la publicul larg și fotografiile luate la bordul navetei și modulelor le puteți găsi pe site-ul <http://mars500.impb.ru/>. Aici găsiți inclusiv înregistrările video de la prima ieșamartizare, în ziua Sfântului Valentin.

Sub camerele de luat vederi, columbianul Diego Urbina, rusul Aleksandr Smolevski și chinezul Wang Yue au coborât din modul și au pus piciorul, pentru prima dată, pe solul Planetei Roșii. Alte două ieșiri sunt programate pentru vineri, 18 februarie, și, respectiv, marți, 22 februarie. Timp de aproximativ o lună, ei vor simula mai multe activități științifice pe o suprafață care imită scoarța marțiană. Apoi, cei trei se vor alătura celorlalți colegi observatori", francezul Romain Charles și rușii Suhrob Kamalov și Aleksei Sitev.

Rudele, prietenii și simpatizanții echipajului de pe Mars500, precum și oameni de știință și jurnaliști au urmărit cu sufletul la gură prima ieșire pe un ecran uriaș amplasat la Centrul pentru Controlul Zborurilor Spațiale din Moscova din cadrul Institutului de Cercetări Medicale și Biologice.

Găsești acest articol aici: <http://www.jurnalul.ro/stiinta-tehnica/stiinta/marte-ultima-frontiera-sexuala-568833.html>